

Report

EMBOLICAR LA TROCA GALLEGA

Que ve Fraga

L'estiu ha estat generós en notícies de tota mena al voltant de l'executiu del president Fernández Albor.

Mentre el desprestigi d'aquest polític creix, es prolonga la sensació de desgovern i creix el moviment en totes les tribus de centre-dreta.

Xesús Feliu

Tot i res pot passar durant els pròxims dies en les tèrboles aigües de la política gallega. Mentre el president de la Xunta, **Fernández Albor**, assoleix les més altes cotes de desprestigi i es prolonga la sensació de desgovern, catorze tribus del centre-dreta, agrupades a l'entorn d'altres tantes sigles, un dia s'alien i a l'endemà es fan a banderes en un guirigall insòlit que cada matí prepara una nova sorpresa. L'es-

Parlament gallec. Dalt, Manuel Fraga, fent costat a Fernández Albor.

tiu ha estat generós en intoxicació periodística dels protagonistes. Els anuncis que el PSOE prepara una moció de censura i que **Manuel Fraga** serà el candidat d'AP en les properes eleccions autonòmiques són la guinda del pastís de personalismes, ambicions, traïcions, arribismes i insults que la dreta en el poder està servint a l'escèptic poble gal·lec.

AP va estar a punt d'aconseguir, en els darrers comicis autonòmics (novembre 1985) la majoria absoluta en el parlament gal·lec. Es va quedar a dos escons. Manuel Fraga havia dut a cap una campanya electoral vertiginosa, paral·lela a la del candidat Albor, posant tota la carn a la graella. Les seues possibilitats per a les generals de 1986 passaven ineludiblement per «arrasar» en la «seua» Galícia. La Coalición Popular, l'invent del mateix Fraga, no hi va reeixir i el polític veterani no va poder amagar les llàgrimes en conèixer el resultat. El parlament quedà constituït de la següent manera: Coalición Popular, 34 escons; PSOE, 22; Coalición Galega, 11; PSG-EG, 3 i Bloque Nacionalista Galego, 1.

D'aleshores ençà els moviments de persones i grupuscles de rebotiga no

han cessat entre els partits del centre-dreta, fins acabar per desorientar els mateixos protagonistes. Escissions, enfrontaments i amistats interessades en segons quines institucions s'han deixat notar amb cruessa a Galícia. Fins el punt que AP de Galícia va desaparèixer i la seua seu a Santiago de Compostela va tancar per falta de pagament als treballadors i a Telefònica.

L'origen de l'actual crisi política de Galícia està en el resultat d'aquelles

me fort del govern ha estat **Xosé Luis Barreiro**, un vice-president denostat per l'ala dura del partit i defensat a capa i espasa per Fraga. Albor, home amb una palesa falta de qualitats per a la política, ha exercit una presidència honorífica, d'inauguracions, fires i gaites sentimentals. El seu *prestigi* d'home bo ha crescut paral·lelament al seu descrèdit com a polític simplista, desinformat i sempre desmarcat de la vida social, política i econòmica de Ga-

tinus transvasaments de militàncies i fidelitats.

Mancat de capacitat i de suport parlamentari, el govern d'Albor ha anat guanyant desprestigi, i l'olor de la descomposició aliancista ha donat a **Manuel Fraga** la petita empenta que necessitava el seu mai deixat de banda anhel de governar Galícia. Per més que al febrer, en una entrevista inclosa en el llibre *La derecha después de Fraga*, de **Fernando Jáuregui**, el líder conservador declarava, «jo em retire, em retire. A Galícia, com a la resta d'Espanya, només em dedicaré a ajudar i aconsellar, si em demanen consell. Però no tinc més ambició que la de tancar-me a Galícia, cosa que ja tinc disposada al testament».

Encara és un enigma per aclarir per què es va anunciar que Fraga seria el candidat d'AP en les properes eleccions autonòmiques, tant si la convocatòria s'avança com si s'esgota la legislatura fins el 89, just en el moment que el bo de **Fernández Albor** feia pàtria sentimental per Argentina i mantenia encontres de germanor *morrinyosa* amb el president **Alfonsín**, fill de gallecs.

Sens dubte aquest anunci fou la bomba política de l'estiu i alguna cosa més que l'habitual serp de temporada, i, Per què va adoptar Fraga aquesta fórmula tan brusca per comunicar al seu fidel i lleial amic Albor que el succeiria en la candidatura aliancista? i, Per què es va anunciar just en aquell moment, quan unes simples paraules de **Fraga** a **Gerardino** haurien bastat per convèncer-lo que convenia jubilar-se?

És probable que l'anunci haja pretès matar molts pardals d'una pedrada. L'oposició va coincidir a qualificar-lo d'autèntica moció de censura del seu propi partit a **Fernández Albor** en un instant de màxima debilitat i precisament amb preparatiu socialistes de cara a presentar al setembre una moció de censura de les de veritat. **Albor** ha arribat a identificar-se ell mateix amb Galícia i ni el seu partit, on també ocupa càrrecs honorífics, sap com desfer-se'n.

Tanmateix, l'urgent anunci de la candidatura de **Fraga** a la presidència de la Xunta tractava sobretot de frenar les fugues de diputats aliancistes cap a altres formacions del centre-dreta i particularment cap al partit del dissident **Barreiro**. Al mateix temps, es tractava d'advertir els altres partits pròxims de les conseqüències que tindria prestar cap suport circumstancial a la moció de censura que promou el PSOE.

González Laxe, líder socialista, ja prepara la moció de censura.

eleccions. Amb 11 escons. Amb 11 escons decisoris a les seues carteres, Coalición Galega, un partit que intenta repetir a Galícia el model de Convergència a Catalunya, va protagonitzar llargues i zigzaguejants negociacions amb Albor per a formar un govern estable de centre-dreta. El pacte va arribar, però a la Coalición Galega li va costar partir-se en dos: els *conservadors*, partidaris del pacte amb AP, i els *progressistes*, partidaris d'una entesa amb el PSOE i amb els tres diputats nacionalistes d'esquerres pertanyents al PSG-EG. Els *progressistes* van acabar per anar-se'n i formar el seu propi partit, el Partido Nacionalista Galego, liderat per **Pablo González Marinas** i amb l'ex-conseller **Carlos Mella** com a braç dret.

El pacte Coalición Popular-Coalición Galega funcionà sota mínims fins la data clau del 30 d'octubre de l'any passat. Però la Xunta va aguantar fins i tot la ruptura de Coalición Popular en l'estat, sense variar-ne la composició. Encara avui formen part del govern d'Albor dos democristians i un liberal.

Des que el metge **Fernández Albor** és president de la Xunta, l'autèntic ho-

lícia per la seua incompetència notable.

El 30 d'octubre de 1986, el vice-president **Barreiro**, ambiciós i amb el suport d'una premsa dòcil, va aprofitar un *conselho* per intentar forçar la dimissió del president, que havia esdevingut un llast molt pesat. No ho va aconseguir. **Fraga** va fer costat a **Albor**. **Barreiro** i un grapat de fidels se n'anaren, primer, de la Xunta i, després, del partit, per acabar fundant una nova organització de taula-braser: Unión Demòcrata Galega, mentre el seu successor en el càrrec, **Mariano Rajoy**, es dedicava a desmantellar els ressorts del poder que **Barreiro** havia acumulat. «Jo tinc un projecte polític per a Galícia», va dir **Barreiro** davant el fracàs del seu colp de mà.

La troca es va embolicar encara més amb les eleccions municipals. Partits coaligats en la Xunta van acudir a les urnes aliats amb forces rivals sense trencar pactes anteriors, de tal manera que ningú no va ser capaç de comprendre qui estava amb qui. Alianza Popular continuà fent aigua, se li van fugar militants destacats i s'accelerà l'*sprint* per dominar un espai de teòric centre polític amb una formació *nacionalista* d'ampli espectre, al mig de con-

Perquè la moció tinga els 36 escons de la majoria absoluta i triomfe, el PSOE necessita alguns dels grups parlamentaris del centre o de la dreta. A tal fi els socialistes furguen en les ferides i odis personals entre els cacics dels diferents partits que pul·lulen, amb es-

límits inimaginables si **Barreiro** —diputat elegit en les llistes d'AP— s'alia amb els seus antics enemics del PSOE per enderrocar els seus anteriors companys de viatge i el seu antic president. A Fraga, la idea el trau de polleguera.

traofensiva negociadora i una descarada *cacera del diputat*. Un escó és or i a preu d'or es paga. Aquesta cacera es centra en el sector més conservador i pròxim a AP de les files de Coalició Galega.

Albor i **Rajoy** ja han intentat frenar la fusió de **Barreiro** amb Coalició Galega i no ho han aconseguit. Han pressionat i oferit tenebrosos pactes amb Coalició Galega a canvi que aquesta no confluis amb el «traïdor **Barreiro**». El dubte rau a saber si la nova i reforçada Coalició Galega acabarà pactant amb AP o la presència de **Barreiro** en el partit els inclinarà contra el govern autonòmic. El mateix **Fraga**, candidat a la presidència, encapçala la llista dels que estan per dissoldre la cambra i anticipar les eleccions, convençut que farà taula rasa de tots els «partidets» del centre-dreta actuals.

La Xunta ha tramès al parlament un projecte de llei que facultaria el presi-

1

i

wo

” ^

González Marinas, ara Partido Nacionalista Galego.

có a Santiago, per aquest costat de l'espectre polític. I és precisament la posició de Barreiro, disposat verbalment a fer costat a la moció, allò que trau de polleguera Alianza Popular i indigna totalment **Manuel Fraga**, qui, després d'una conferència de premsa, tracta de traïdor el seu antic protegit i llança malèvols insinuacions. «Jo continue tenint els mateixos amics, les mateixes idees i els mateixos mitjans de fortuna, cosa que no poden dir altres», va afirmar fa dies en al·lusió directíssima a **Barreiro**.

Les possibilitats que la moció de censura a **Albor** prosperen són escasses i el mateix **González Laxe**, portaveu socialista i candidat a presidir el govern alternatiu, va dir a EL TEMPS: «Jo no ho veig gens clar». En principi, comptant amb els 22 vots socialistes, els 5 del PNG i 3 del PSG-EG, que lidera **Camilo Nogueira**, l'únic diputat del bloc que votarà la moció de censura però que no prestarà suport al candidat socialista. Al PSOE li falten vots que haurien d'eixir d'entre els cinc escons que controlen els barreiristes o els cinc que conserva Coalició Galega. **Barreiro** i els centristes s'han fet de voler pels socialistes per tal de guanyar protagonisme. L'embolic gallec podria assolir

El partit de **Barreiro** i Coalició Galega tot just han conclòs un procés de convergència d'on a curt termini resultarà una Coalició Galega liderada pel mateix **Barreiro**. Així, els deu escons més ambicionats per *censors* i aliancistes queden en mans de la nova bèstia negra d'AP. Al mateix temps es repeteix la situació originada arran de les eleccions autonòmiques: Coalició Galega decideix com a frontissa amb els seus deu escons.

En les darreres setmanes els capitosos de Coalició Galega prodigaren afirmacions que la idea de la moció de censura «no els fa il·lusió», tot i que tampoc no estan decidits a prestar suport al govern de **Fernández Albor**, que qualifiquen públicament de president en funcions. Es mantenen en l'ambigüitat i en aquesta ambigüitat està la resposta a la incògnita de l'actual situació política. El seu aliat natural és **AP**, però no volen saber res d'**Albor**, de la mateixa manera que els aliancistes no volen sentir a parlar de **Barreiro**.

Així les coses, a AP hi ha dues opinions enfrontades. Uns són partidaris d'exhaurir la legislatura encara que siga a empentes i rodolons. En conseqüència, han desencadenat una con-

Albor, el son del just.

dent a dissoldre la cambra, competència que ja tenen els presidents català i basc. El projecte, és clar, només interessa a AP i no se n'eixirà perquè ningú no està disposat a fer-se l'haraquiri. La situació no podria estar més embolicada i encara són previsibles nous canvis d'equip i noves dissidències. Per exemple, l'arribada de **Barreiro** ha provocat fortes tensions al si de Coalició Galega, on no tots veuen amb bons ulls que l'ex-vice-president de la Xunta es faça amb les regnes del partit.

Tot i res és possible en els pròxims dies. Que **Albor** i **Rajoy** s'ho enginyen per captar en el mercat els diputats que necessiten per a un govern estable fins

1989. Que el projecte de dissolució reeixís i Fraga esdevingués president en menys temps que fulmina a un periodista. Que la moció de censura triomfe i un popurri de partits sostinga un president socialista. Que els centristes

de Coalición Galega pacten amb AP al final i si es possible sense Albor. Les sorpreses encara no han acabat. AP diu que no negociarà mai amb Barreiro. Albor diu que no dimitirà mai. Tot és possible i res no és probable. •

JOSÉ LUIS BARREIRO, DES DE COALICIÓN GALEGA:

«Fraga també diu idiotades»

L'antic home fort de la Xunta, ara bèstia negra d'AP, ha suportat aquests dies tota una pila de desqualificacions i exabruptes des de les files aliancistes. Per ell, però, passa el futur del centre-dreta gallec.

Xosé Amador

^ p L senyor Fraga no és

E infal·lible i, de vegades, també diu idiotades». José Luis Barreiro, la llengua més ràpida de l'oest espanyol en opinió de qualificats observadors de la política gallega, contraataca amb contundència Manuel Fraga en declaracions a EL TEMPS i esdevé el primer polític de la dreta de l'estat que gosa «cantar-li les quaranta» al fins ara etern candidat a la poltrona presidencial del palau de La Moncloa, sense complexos ni mitges tintes.

En l'agost més calent i eserpèntic de l'encara curta història autonòmica de Galícia, l'antic «home fort» de la Xunta —per qui, per a bé o per a mal, passa el futur del centre dreta gallec— su-

porta una virulenta onada d'atacs dels seus antics companys d'Alianza Popular. Manuel Fraga, des del seu retir estiuec de Perbes, obrí el foc amb reiterades acusacions de «traïció» al seu «ex-dofí» en la cada punt més esvaïda «Baviera espanyola»,

Els esforços dels aliancistes gallecs per enterrar políticament el vicepresident de la Xunta —convertit en «bèstia negra» dels «mandarins» d'AP, obcecats a conservar el poder a qualsevol preu— només aconseguiren el més estrepitos dels fracassos, alhora que deixaren veure el començament d'una acarnissada lluita interna per situar-se a llocs de privilegis a la graella d'eixida per a la nominació de candidat a la presidència de la Xunta en

Barreiro: «Una alternativa nacionalista d'ampli espectre».

els comicis autonòmics de l'any 89.

Per Això, la preocupació en les files dels aliancistes, actualment al front de la Xunta, és major després de la integració de Barreiro en l'executiva «coaga». Encara que aquest ha promès sotmetre's a la disciplina de la seua nova organització, tant ell com els quatre diputats que l'han acompanyat en les seues actuacions i la major part de la direcció de Coalición Galega, força que ha passat de cinc a deu diputats en el Parlament, són contraris a la firma d'acords amb l'executiu conservador, fet que l'obligarà a intentar governar en minoria.

Aquesta línia d'actuació sembla bastant coherent amb els postulats de-

fensats durant els darrers mesos per Barreiro Rivas. «El que jo espere —comenta— és que Coalición Galega mai no arribe a cap posició de formació de govern en la qual jo, per raons diguem-ne de caràcter, que haurien de ser de consciència, no pogués participar. Salvant aquests aspectes, assumesc la nova disciplina i desitge treballar en l'enfortiment d'una alternativa nacionalista d'ampli espectre, que siga una opció de govern en els pròxims comicis».

Malgrat la recent oferta de la Xunta per subscriure un pacte de govern entre Coalición Popular i Coalición Galega, l'ex-vice-president de la Xunta confia en el fet que s'impose una anàlisi seriosa de la situació política en els òrgans de govern del seu nou partit. «Jo faig meues les paraules del vicepresident del partit en les quals ha assegurat que les integracions de diputats duran a una nova estratègia Coalición Galega. A partir d'ara, haurem d'anàlitzar la situació política i oferir solucions realistes. Això vol dir noves línies d'actuació i noves idees».

Barreiro manifesta la mateixa prudència quan parla de la moció de censura, mesura que, quasi segur, presentarà el PSOE pròximament. «Ja he dit que és una possibilitat més, si els socialistes la fan efectiva. El partit encara no s'ha pronunciat oficialment sobre la posició que adoptarem en el Parlament, perquè considera que és encara prompte fins que els socialistes l'entreguen en el registre del legislatiu, se'n coneguen les raons i se sàpia clarament les condicions que posen per elaborar un programa de govern. En aquest moment, debatrem què fer. No obstant això, la moció de censura només serà viable si el PSOE pren la iniciativa i si la base política és prou sòlida perquè tinguen la garantia i la seguretat que entrarem en una situació políticament millor que l'actual, perquè, en cas contrari, no valdria la pena que, per una qüestió de rivalitat política només, entràssem en el mecanisme».

José Luis Barreiro considera acabada l'entrevista fent un diagnòstic de l'actual situació política gallega. «Em pense que és molt greu, però en absolut complicada. Ací hi ha un govern que està en crisi i un govern que, per molt en crisi que estiga, tarda molt a canviar. Tot això podria arrossegar la resta de les forces polítiques, i això sí que cal impedir-ho. De vegades tot açò es descriu com una situació terriblement complicada, però en realitat les coses són bastant senzilles». •